

ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΡΑΝ

ΑΙΓΑΙΟΝΤΑΙ – ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

**ΑΡΙΣΤ. Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ δ. ν.
ΤΙΜΟΘΕΟΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**

Τηλεγρ. Διεύθυνσις : ΑΓΗΟΝ-ΜΕΤΕΛΙΝ

ΣΗΤΗΜΑ ΓΛΩΣΣΗΣ

Εἰς τὴν Ὀθωμ. Γερουσίαν ἐγεννήθη
ἐσχάτως ζῆτημα γλώσσης ἐξ ἀφορμῆς
ὑποβολῆς ἀναφορᾶς τινὸς γραμμένης εἰς
γλῶσσαν ἀραβικήν.

Τὸ ζῆτημα δὲν ἔλαβε δαστόσεις διότι
ἐπρόκειτο ἀναμφιβόλως περὶ τῆς ἀρα-
βικῆς γλώσσης, τοις γλώσσης συγγενοῦς
πρὸς τὴν Τουρκικὴν, γλώσσης ὁμοίως-
μένης ὡς ἐπὶ τὰ πλεῖστα παρὰ Μουσουλ-
μάνων.

"Αν ἐπρόκειτο περὶ ἄλλης γλώσσης,
περὶ τῆς Ἑλληνικῆς λόγου χάριν, εἶναι
ζήτημα ὅν δὲν θὰ ἔχαρακτηρίζετο ως
ἔγκλημα καθοσιώσεως τὸ τόλμημα νὰ
γράψῃ τις εἰς τὰς ἐπισήμους ἀρχὰς του
τόπου εἰς γλώσσαν ἄλλην πλὴν τῆς ἑ-
πισήμου.

Αποδεικνύεται εῦτω ἐκεῖνο τὸ διποῖον
καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ισχυ-
ρίσθημεν πραγματευόμενοι τὸ Ζήτημα
τῶν παρὰ τῶν διαφέρων Βουλῶν ψηφι-
ζομένων νομοθετημάτων ἢπ' ὑπελείᾳ τῶν
ἀποτελεύτων αὐτὰ μελῶν μόνον.

Τὰ κοινοθέσια κατὰ τὴν ψύχεισιν τῶν
διαφέρων νομοσχεδίων δὲν σκέπτονται
περὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Διεπόμενα καὶ αὐτὰ ὑπὸ τοῦ ἐγωῖ-
στικοῦ πνεύματος, τὸ ὅποῖον διέπει τὴν
ἀνθρωπότητα ὄλεκληρον, δὲν σχέπτονται
παρὰ μόνον περὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν
συμφερόντων αὐτῶν εἴτε ὡς ἀτόμων διά-
τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὰ μέλη, εἴτε ὡς ἐ-
θνῶν, διὰ τὴν πλειονέψυχίαν τῶν με-
λῶν των ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπέψεως.

Τὸ πῶς θὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ συμφέροντα τῆς ὀλότητος, τὸ πῶς θὰ προσελκυσθῇ ἢ συμπάθεια δλων τῶν τάξεων δλων τῶν ἐθνῶν — διὰ τὰ ἐκ πολλῶν ἐθνοτήτων ἀποτελούμενα Κράτη, ώς τὴν μέτερον — τὸ πῶς θὰ ἴκανοποιηθῇ τὴν γνώμην φιλοτιμία ἐκάστου ἐθνους, τὸ πῶς θὰ καταστῇ δυνατὸν ώστε πᾶν ἐθνος νὰ μὴ αἰσθάνεται τὴν ἐπ' αὐτοῦ κυριαρχίαν τῶν ἄλλων, τὴν δὲ τῷ κράτει ὑποδεεστέραν αὐτοῦ θέσιν, οὐδεὶς μελετᾷ.

Καὶ μία ἔκφανσις τῶν τοιούτων διαθέσεων δλων τῶν νομοθετικῶν συμάτων, μεταξὺ τῶν δποιῶν καὶ τῶν γῆματέρων εἰναι ὁ καθορισμὸς τῆς γλώσσης τὴν δποίαν πρέπει νὰ δπειθάλλωνται ἀναφοραὶ καὶ τὰ διάφορα ἔγγραφτὰ δποία ἀπευθύνονται πρὸς αὐτά.

Ταῦτα λέγοντες, δὲν ἐννοοῦμεν βαίως ὅτι κάθε κράτος εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ δέχεται εἰς δποίαν θήποτε γλωσσαν τύχη ἐν Ἑγγραφαν. Παραδειγματος χάριν, δὲν φρονοῦμεν ὅτι ὑποχρεοῦται ἐν ἔθνος μὴ διαπνεόμενον ὑπῆγωεστικῶν ιθεῖν, νὰ δεχθῇ ἐν Ἑγγραφων γραμμένον εἰς γλωσσαν δμιλουμένην παρ' ἐλαχίστων ἀτόμων σκορπισμῶν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀλλὰ προκειμένοι περὶ πληθυσμῶν συμπαγῶν, δποίοι εἰν δὲ Ἀραβικὸς, δὲ Ἐλληνικὸς, δὲ Ἀρμενικὸς, δὲ Ἀλβανικὸς, δὲν βλέπομεν κατὰ τὰ ἔζημιαντα τὸ κράτος δι' ἐδέχεται

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΚΤΗΙΑΚΗΝ, ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

⁷ Ἐν Μυτιλήνῃ	Μετζ.	2
⁷ Ἐν τῇ νῆσῳ καὶ τῷ Κρήτει » 2 ^¾		
⁷ Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ	Φρ.	20

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ. 10

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς ἀπάχολεῖ τὸν τύπον ὅλου τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο δὲν θεωροῦμεν ἀσκοπὸν τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ τούτου μελέτης, τὴν ὄποιαν παραλαμβάνομεν ἐκ τοῦ «Δελτίου τοῦ Ἐμπ. Ἐπιστημονίου» Κων)πόλεως, τὸ ὄποιον ἔχει εἰδικότητα διὰ τὴν κρίσιν τοιούτων ζητημάτων :

· Η μεγάλη τοῦ Βυζαντίου ἀγορὰ, ἡ παρ-
θαλόχρωμος αὕτη ἀνθρωποπλήμμαρα, τὴν
ὑποίαν οἱ ἔμποροί μας ωνόμαζον πρὸ δλί-
γων ἔτι εἶτῶν μακελεῖδος, ἐξυπονοοῦντες τὰς
ἐξηντελισμένας τιμὰς, εἰς τὰς ὅποιας ἐπε-
λοῦντο τὰ εἰσαγόμενα ἔμπορεύματα, ὅπουν
κατὰ κακῆν τῶν τύχην εἰσήγοντο χωρὶς νὲ
ἔχωσιν ἐκ προτέρου εξησφαλισμένον τὸν ἀ-
γοραστήν, κατέστη, φαίνεται, ἐὰν πιστεύσῃ
τις τὰ ἀκούσιμενα παράπονα, τόπος τῶν ἐπ-
ιερδῶν συναλλαγῶν, ἕλλας καὶ τῶν εὔκολων
καὶ ἀνόμων περιθορίων, καθ' ὃν ὁ φείλετος
ἀπαραιτήτως νὰ παρέμβῃ ἡ Πολιτεία.

Καὶ ἡ μακαρισμένη τοῦ Βούζαντος πόλις,
ἡ πεποιημένα, ὅπως κοινῶς ἀπεκάλεστο
καὶ ἡ Κωνσταντίνεια πολὺ τῶν ξενιτευθέντων
καὶ γνωρισάντων τὴν αἰρέθειαν τῶν ξένων
μεγαλουπόλεων Ἰνατολίτων, ματεβλήθη, εἰς
ἔχονται ἀληθείας τὰ διατυπούμενα, εἰς τό-
πον ἐπιτρέποντα τὴν εὐζωίαν εἰς τοὺς δυ-
ναμένους μόνον, εἰς τυραννικὸν δὲ καὶ ἄ-
θλιον τῶν λαϊκῶν τάξεων ἐνδιαιτημα, χάρι-
εις τὴν ἀγαλίνωκον κερδοσκοπίαν, ἥτις ἐπι-
βάλλει τημάς δυσαναλόγως μεγαλειτερας τῆς
ἀξίας τῶν πραγμάτων, τὴν ὅποιαν δὲ κα-
θηκον ἔγει νὰ ἀποτορέψῃ ἡ Πολιτεία.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὅπό τινων ἔτῶν, ἀπὸ τοῦ Συντάγματος δρ μάλιστα, η̄ ζωὴ τῆς πριωτευούσης, εἰς ὃ τι ἀφορᾷ τὴν καθημερινὴν ἐπιάρκειαν, ἥρχισε νὰ περουσιάξῃ καινοτομίας τινὰς ἀσυνήθεις, οἵτινες μεταβάλλουσιν ὑσημέραι τὴν παλαιὰν αὐτῆς φυσιογνωμίαν. Ἀλλ' εἴτε δὲς ἀστήρικτον νὰ προβάλλῃ τις ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται εἴνε ἀποτελέσματα τεχνητῆς ἐναργείας, τῆς κερδοσκοπικῆς, λόγου χάριν συνεννοήσεως, τῶν περιαγωγῶν η̄ τῶν ἐμπόρων, ὅτι δὲν ἔχουσι πραγματικὰ οἰκανομικὰ αἵτια ἐκ τῶν δοἱών ἀπορρέουσι καὶ ὅτι η̄ Πολιτεία, η̄ ὅλοία παρεμβιένει ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν τιμῶν τοῦ ἀρτου οὐχὶ ὡς ρυθμιστὴς οἰκονομικὸς — διότι καμμίαν δὲν ἔχει πρὸς τούτο εἰδικότητα καὶ πραγματικὴν ἐπιφροὴν — ἀλλ' ὡς προστάτης τῆς δημοσίου τάξεως, διφεύλλωνά παρέμβη πρὸς ἄλλοιν τῆς φυσιογνωμίας ταύτης παράστασιν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς διαρρυθμίσεως τῶν τιμῶν καὶ τῆς περιστολῆς τῶν τηγὸν πλατέων περιθοσίων.

καὶ πρὸ τοῦ Συντάγματος, πολλὰ προῖ-
όντα, τὸ κρέας δὲ ἴδιως καὶ τὸ γάλα, ἔδει-
ξαν τάσιν σταθερὰν πρὸς ὑπερτίμησιν καὶ
ὑπερετίμησαν εἰς τὸ τέλος. Παρ' ὅσα καὶ
ἄν οἰκέτησαν καὶ ἐγράψησαν τόχε εἰς **64**
ρος τῶν κρεοπωλῶν καὶ τῆς συντεχνίας τῶν
γυμνακτοκόμων μαρικώτεριν, ἡ ἐπελθοῦσα
ὑπερτίμησις ἀπεδείχφη ὅτι εἶχε πραγματι-
κὰς αὐτίας, αἱ δποῖαι διὸ μὲν τὸ γάλα ἦσαν
ἡ μεγάλη θνησιμότης τῶν ἀγελάδων καὶ ἡ
ξηρασία ἡ ὑπερτίμησασα τὰς φορβάς, διὸ
δὲ τὸ κρέας ἡ Ἑλλειψις κτηνῶν σφαγίων,
τοῦτο μὲν διότι αἱ πηγαὶ διέρρεψαν δλιγά-
τερα ἡ ἐκράτουν αὐτὰ διὸ ἴδιαν γοῆσιν,
τοῦτο δὲ διότι αἱ ξέναι ἀγοραὶ, ἡ Ἀλεξάν-
δρεια καὶ ὁ Παιραιεὺς, ἐπλήρωνον ταῦτα
κατέστησε τῶν ἴδικῶν μας.

“Ομολογουμένως, ή ζωή εἶναι σήμερον
άκριβωτέρα ή άλλοτε, μάκριβωτέρα ή δι-
ητο πέρυσι, πρὸ δύο ἐτῶν, πρὸ τριῶν ἐτῶν.
“Άλλο” ή βαθμιαία πλὴν συνεχῆς τῶν προϊόν-
των, πριγμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν ὑπερτίμη-

ФИОМИКА

Οἱ πλούσιοι ζεῦν διαπάντας τῶν πτωχῶν
‘Η πτωχεία ψᾶ καταργηθῆ ἀμπ πέσῃ
κεφαλαῖσικρατή.

